ai vist lì ‘n lònga ‘l rìo
su ‘n mèz ‘i acàzi e i peci
postàdi fisi al còmot
òmeni sgropolosi

col sò capèl de sàs
sentàdi ‘n mèz al bosc’
i ghe fà vegia ai ghìmpeni
che i ghe fà ‘l nìo ‘n la gaida

alti e pazièntì i varda
chiche li völ vesini
no gh’è en susùr depù
che ‘n fil de vènt par pèten

te par che i sgrìfia ‘l mont
par rampegarse ‘n sù
vardarghe dré ‘la luna
‘ndoche la và a polsàr

cèti i sparàgna ‘l fià
coi òci söi seradi
par dar benedizion
a chi scondù lambìca

slìša gió ‘ntrà i mureti
fùm de biancàre al vènt
brùsa för brasche mìze
par ensaorìrse l’òrz

sota le chipe al möi

storie de cavezài
a ‘nfagotàr matèle
métersele ‘ndel sac’

e da lasù tasèndo
i avèrge l’òcio, ‘n gió
qoande da le congiàl
vèn för sorisi e amori

se no i li scorla sù
i è sèmpro lì che i dròme
ma i dìs a ti che pàses
vèine a gatàr ancor

sen chi e spetàn da ‘n pèz
prima che ti ghe fusti
noi sen par sempro i òmeni
i òmeni, de Segonzan

Giuliano

I “òmeni de Segonzan” sono le Piramidi di terra di Segonzano